

Suomen ympäristökeskus SYKE

Osakeyhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten omistajuus

Kysely vesihuoltolaitoksille

Jyrki Laitinen
25.7.2022

Sisällys

1. JOHDANTO	2
2. KYSELYTUTKIMUS	3
2.1 Tarkastelun kohteet.....	3
3. TULOKSET	3
3.1 Omistusosuuksien tarkastelu.....	3
3.2 Tulosten yhteenveto.....	5
4. JOHTOPÄÄTÖKSET	6

1. JOHDANTO

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnassa on käsitelty kansalaisaloitetta "Vesi on meidän - kansalaisaloite vesihuollon yksityistämisen estämiseksi". Valiokunnan ensimmäisessä kuulemisessa 20.11.2020 todettiin, että vesihuoltolaitosten omistuksen monimuotoisuuden takia laitosten nykyistä omistusrakennetta tulisi selvittää tarkemmin.

Suomen ympäristökeskus SYKE yhdessä maa- ja metsätalousministeriön kanssa on tässä hankkeessa kartoittanut osakeyhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten osalta niiden omistusrakennetta. Suomen vesilaitosyhdistys (VVY) on jo kartoittanut samankaltaisella kyselyllä oman jäsenkuntansa osalta. Tässä selvityksessä saatu aineisto on liitetty VVYn aineistoon, joten tuloksissa on kattavasti Suomessa toimivien osakeyhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten vastaukset.

Omistusosuudet tulevat jatkossa olemaan vesihuollon tietojärjestelmä VEETIssä, jossa vesihuoltolaitos voi tarkentaa vuosien aikana tapahtuvia muutoksia. Tässä selvityksessä tietokannasta oli poimittu 169 osakeyhtiömuotoista laitosta, joista osa oli tukkuvesi- tai tukkuviemärilaitoksia. Suurimmalla osalla laitoksista on kunnan vahvistama toiminta-alue, mutta kaikilla ei sitä ole. Kokonaislukumäärää on vaikea arvioida, koska laitoksia, joilla ei ole toiminta- aluetta, ei tarvitse perustaa VEETIin, eikä niistä näin ollen ole keskitetysti tietoa missään.

Työn tarkoituksen ja tavoitteen on määritellyt ja työtä ohjannut neuvotteleva virkamies Johanna Kallio maa- ja metsätalousministeriöstä. Vesihuoltolaitoksilta kerättyjen tietojen analysoinnista ja raportin laadinnasta on Suomen ympäristökeskuksesta vastannut ryhmäpäällikkö Jyrki Laitinen.

2. KYSELYTUTKIMUS

2.1 Tarkastelun kohteet

Mukaan on otettu otoksena laitoksia, jotka ovat osakeyhtiömuotoisia. Osuuskunnilla on myös yksityisiä omistajia, mutta he ovat samalla palvelun käyttäjiä, eikä tässä tarkastelussa ole otettu näitä laitoksia mukaan. Tutkimuksen tuloksissa on yhdistetty vuonna 2021 Suomen vesilaitosyhdistyksen heidän jäsenkunnalleen tekemän vastaavan kyselyn tulokset sekä SYKEN kyselyn tulokset. Kyselyissä on saatu vastauksia yhteensä 102 169stä osakeyhtiömuotoiselta vesihuoltolaitokselta. Laitokset ja niiden yhteystiedot on SYKEN kyselyssä poimittu VEETI tietokannasta.

Laitoksille lähetettiin Webropol-kyselyohjelmalla tehty kyselylomake, jossa kysyttiin laitoksen perustietojen lisäksi perustamisajankohdan sekä nykytilanteen omistusosuuksia; kuntien, yritysten, yksityisten henkilöiden ja muiden yhteisöjen omistusosuuksia. Lisäksi kysyttiin yhtiön määräysvallan jakautumisesta, omistajien suhtautumisesta yksityisomistukseen, mielipidettä yksityisomistukseen vesihuoltolaitoksissa sekä muita kommentteja asiaan liittyen.

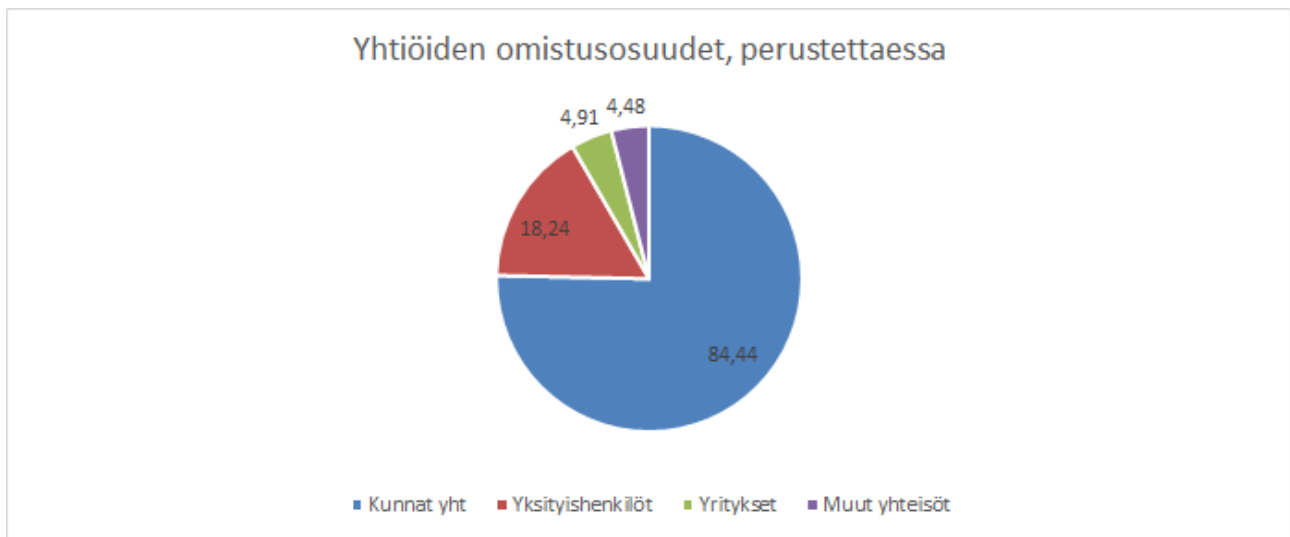
3. TULOKSET

3.1 Omistusosuuksien tarkastelu

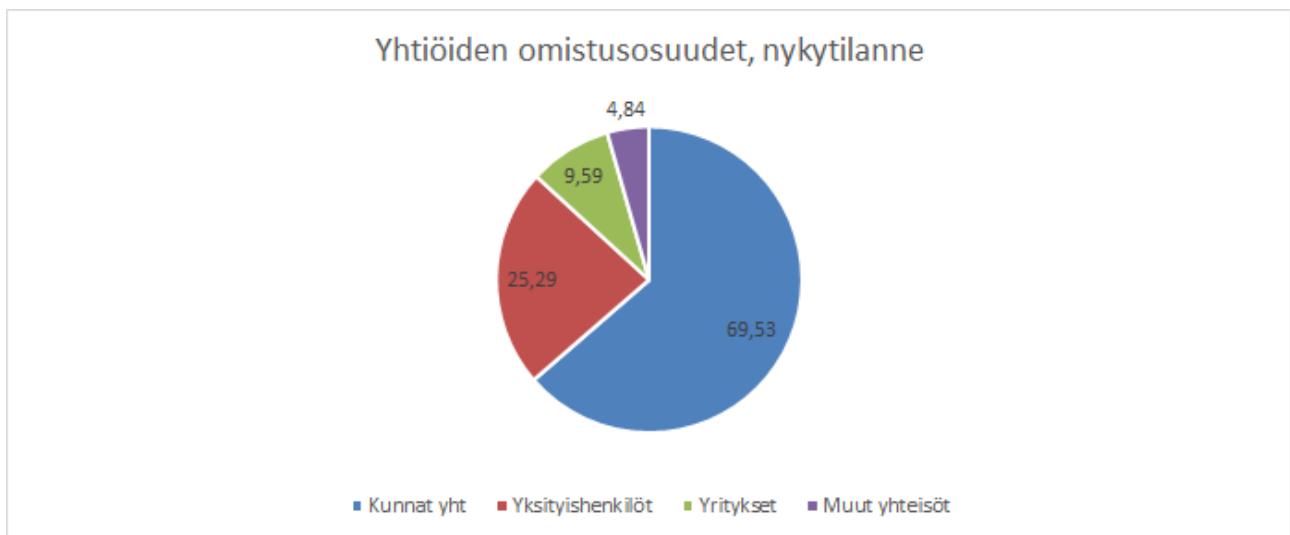
Kyselyssä saatujen vastausten perusteella koottiin tiedot yhteenvetotaulukkoon (Taulukko 1) ja kuvaajiin (Kuvat 1 ja 2).

Taulukko 1. Yhteenveto omistusosuuksista

Yht. 102 yhtiötä		n=102				
NYKYTILANNE			min	max	keskiarvo	mediaani
Kunnan (kuntien) omistusosuus			0,00	100,00	69,25	100,00
Yksityishenkilöiden omistus			0,00	100,00	24,76	50,00
Yritysten omistus			0,00	100,00	11,31	0,00
Muiden yhteisöjen omistus			0,00	100,00	5,02	0,00
PERUSTETTAESSA			min	max	keskiarvo	mediaani
Kunnan (kuntien) omistusosuus			0,00	100,00	83,87	100,00
Yksityishenkilöiden omistus			0,00	100,00	17,69	47,50
Yritysten omistus			0,00	100,00	6,44	2,50
Muiden yhteisöjen omistus			0,00	100,00	4,43	0,00

Kuva 1. Yhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten keskimääräiset omistusosuudet yhtiöiden perustamisvaiheessa

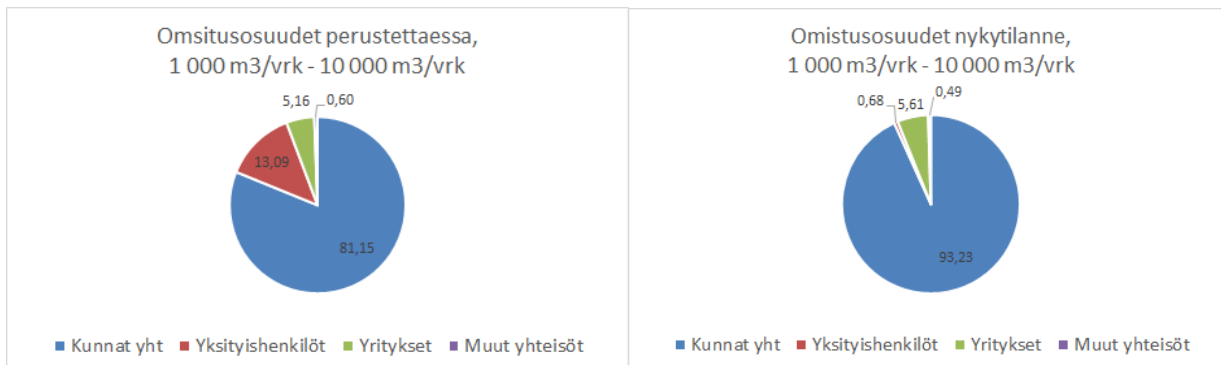

Kuva 2. Yhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten keskimääräiset omistusosuudet yhtiöiden nykytilanteessa

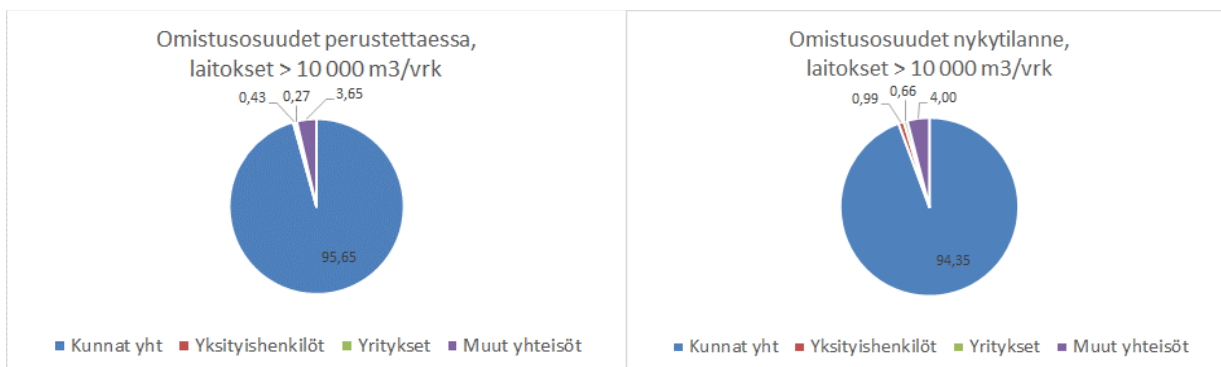
Taulukossa 1 sekä kuvissa 1 ja 2 on esitetty kokonaistilanne kaikkien laitosten keskiarvoina. Sitten koko aineistosta eroteltiin laitokset, joiden laskutettu vesimäärä tai käsitelty jätevesimäärä on a) alle 1 000 m³/vrk, b) 1 000 – 10 000 m³/vrk ja c) yli 10 000 m³/vrk. Tällöin nähdään, että pienillä laitoksilla on enemmän yksityistä omistusoosuutta, kuin suurilla laitoksilla. Nämä osuudet on esitetty kaaviokuvina kuvissa 3 – 5. Kunnallisen omistuksen osuus on aikaa myöten kasvanut jokaisessa kokoluokassa.

Kuva 3. Yhtiömuotoisten pienten vesihuoltolaitosten (alle 1 000 m³/vrk) omistussosuudet yhtiöiden perustamisvaiheessa ja nykytilanteessa

Kuva 4. Yhtiömuotoisten keskisuurten vesihuoltolaitosten (1 000 m³/vrk – 10 000 m³/vrk) omistussosuudet yhtiöiden perustamisvaiheessa ja nykytilanteessa

Kuva 5. Yhtiömuotoisten suurten vesihuoltolaitosten (yli 10 000 m³/vrk) omistussosuudet yhtiöiden perustamisvaiheessa ja nykytilanteessa

3.2 Tulosten yhteenveto

Osakeyhtiömuotoisten vesihuoltolaitosten omistajuudet vaihtelevat hyvin paljon, tämä voidaan havaita Taulukosta 1. Niin kuntien, yksityishenkilöiden, yritysten kuin muiden yhteisöjen omistuksen minimi on 0 % ja maksimi 100 %. Selkeästi eniten omistuksia on kunnilla, mutta myös yksityishenkilöillä ja yrityksillä on merkittäviä omistuksia näissä yhtiöissä.

Kyselyssä oli neljä vapaamuotoista kysymystä, joihin vastattiin melko aktiivisesti. Ensimmäinen kysymys kuuluu

Onko määräysvalta yhtiössä osakkeenomistuksen suhteessa vai onko sen suhteen erityisiä ehtoja esim. yhtiöjärjestyksessä?

Tähän kysymykseen pääosa vastauksista oli myöntäviä, määräysvalta on omistusosuuksien suhteessa. Joitakin yhtiöjärjestyksessä erikseen tehtyjä sopimuksia ilmoitettiin olevan.

Seuraavassa kysymyksessä kysyttiin Onko yksityistä vähemmistöomistusta pyritty tietoisesti vähentämään vai ovatko muutokset tapahtuneet näiden omistajien omasta aloitteesta?

Tähän kysymykseen puolet vastasivat, että ei ole pyritty vähentämään, noin neljäsosalla ei yksityistä omistusta ole lainkaan. Kaksi vastaajaa totesi, että yksityistä omistusta pyritään vähentämään, toisella tapana ostaa yritysten osuuksia kunnalle aina kun mahdollista.

Kansalaisaloite vesihuollon yksityistämisen estämiseksi: Mitä mieltä olet aloitteesta? Pitäisikö mielestäsi laitosten (yhtiöiden) yksityistä omistusta rajoittaa tai kuntia kieltää lainsäädännöllä myymästä omistamiaan vesihuoltolaitoksia?

Tämä kysymys hajotti mielipiteitä, monet pitivät aloitetta tärkeänä ja yksityisomistuksen rajoittamista tärkeänä, mutta oli myös mielipiteitä, että yksityisomistusta tarvitaan ja sitä ei tule rajoittaa.

Muita kommentteja tai palautetta asiaan liittyen?

Tähän kysymykseen tuli mielipideilmaisuja yksityisomistuksen puolesta ja vastaan.

Kaikki vastaukset vapaamuotoisiin kysymyksiin on esitetty liitteessä 1.

4. JOHTOPÄÄTÖKSET

Suomessa on viime vuosina keskusteltu paljon vesihuoltolaitosten lukumäärästä. Tässä keskustelussa on esitetty argumentteja siitä, voiko 5,5 miljoonan asukkaan maassa toimia tehokkaasti ja joustavasti 1 100 vesihuoltolaitosta sekä tämän lisäksi vielä lähes tuhat muuta vesihuolto-organisaatiota, joissa pienimuotoista vesilaitostoimintaa toteutetaan. On selvää, että tällainen määrä laitoksia ei voi toimia ammattimaisesti osaavan henkilökunnan operoimana, mutta toisaalta harvaan asutussa maassa vesihuollon resilienssiä voidaan vahvistaa monipuolisella laitoskentällä.

Suomessa on joitakin vesihuoltolaitoksia, joiden omistuksesta on merkittävä osuus yksityisessä omistuksessa, joko yksityishenkilöillä tai yrityksillä. Tällaisia vesihuoltolaitoksia on kuitenkin kaikkien vesihuoltolaitosten lukumäärään nähden vähän, joten "Vesi on meidän" -kansalaisaloitteen toteutuminen tuskin vaatii toimenpiteitä omistuspohjien suhteen. Mahdolliset muutokset lainsäädännössä kirjataan vesihuoltolakiin. Aloitteen periaate on se, että vesihuoltolaitoksilla ei tulisi olla merkittävää yksityistä omistusta osuuskuntamuotoisia laitoksia lukuun ottamatta. Mikä sitten on merkittävää, mikä olisi sellainen omistusosuus, joka voisi haitata vesihuoltolaitoksen toiminnan periaatteellista lähtökohtaa; yhteiskunnan kriittisen palvelun turvaamista. Jotkut lähtevät siitä, että yksityinen omistus voisi jollakin tasolla tuoda parannuksia vesihuoltolaitoksen toimintaan esim. paremman omaisuudenhallinnan muodossa, joka on ollut arvostelun kohteena kunnallisessa vesilaitostoiminnassa. Yksityistä rahoitusta on toisaalta vaikea saada, jos lähtökohtaisesti sen osuutta ollaan säädöksissä määräämässä hyvin pieneksi. Näin ollen, jos yksityistä omistusta yleisesti ottaen sallitaan, olisi sen mahdollinen osuus tiedettävä ennalta, jotta julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö toimisi myös rahoituksen osalta.

Omistajuusraportti

Vesihuoltolaitoksen omistajuus, vapaamuotoiset kysymykset

8. Onko yksityistä vähemmistöomistusta pyritty tietoisesti vähentämään vai ovatko muutokset tapahtuneet näiden omistajien omasta aloitteesta?

Vastaajien määrä: 32

Vastaukset
ei muutoksia
On pyritty tietoisesti vähentämään
-
Ei
Yksityistä vähemmistöomistusta ei ole ollut.
Vähemmistöomistusta ei ole ollut. Alkuperäinen suurin omistaja (yksityinen yhtiö) on ajautunut v. 2009 konkurssiin, jolloin kunnat ovat ostaneet konkurssipesältä osakkeet.
ei
Ei muutosta
Aina ollut sama omistus pohja
-
Ei ole pyritty vähentämään.
Ei yksityisiä
ei ole
Yksityiset yritykset ostetaan ulos aina kun myynti halukkuutta esiintyy.
Yhtiöjärjestyksessä on kielletty osingon maksaminen. Tällä hetkellä yhdenkään osakkaan omistusosuus ei ylitä 1%.
Ei ole, on lisääntynyt uusien osakeantien kautta.
Muutokset ovat tapahtuneet osakkeenomistajien omasta aloitteesta
Yksityistä omistusta ei ole ollut eikä ole
Ei ole pyritty tietoisesti vähentämään.
Ei ole yksityistä omistusta.
Kunta on ollut halukas ostamaan yksityisiltä
Ei ole ollut yksityistä vähemmistöomistusta
ei
Ei muutoksia omistussuhteissa
Tietoisesti vältetty yksityistä vähemmistöomistusta.

Yhtiö on ollut aina kuntaomisteinen.
Ei ole pyritty vähentämään.
ei
nej
Ei ole, ennemminkin päinvastoin. Omistusta on hajautettu pääsääntöisesti humppilalaisille vedenkäyttäjille.
Ei ole
Omistajina ainoastaan kuntia.

9. Kansalaisaloite vesihuollon yksityistämisen estämiseksi: Mitä mieltä olet aloitteesta? Pitäisikö mielestäsi laitosten (yhtiöiden) yksityistä omistusta rajoittaa tai kuntia kieltää lainsäädännöllä myymästä omistamiaan vesihuoltolaitoksia?

Vastaajien määrä: 36

Vastaukset
Yksityistä omistusta ei pitäisi rajoittaa. Toisaalta kuntia ei pitäisi kieltää myymästä omistimiaan vesihuoltolaitoksia lainsäädännöllisin toimin.
kyllä
Tärkeä aloite. Kyllä pitää rajoittaa yksityistä omistusta tai kieltää kuntia myymästä omistamiaan vesihuoltolaitoksia.
Kyllä ja kyllä
Lähtökohtaisesti olen sitä mieltä että omistus tulisi pitää vähintään kansallisella tasolla. Paikallinen omistaja paras vaihtoehto.
Kyllä, ehdottomasti.
En ole varsinaisen kansalaisaloitteen yksityiskohtiin tutustunut. Yleisesti en kannata yksityisten omistuksia kriittiseen infraan liittyen.
Erittäin tarpeellinen aloite. Yksityisten omistusta tulee vesihuoltolaitoksissa rajoittaa ja kuntien oikeutta myydä vesihuoltolaitosten omistusta yksityiselle sektorille tulee myös rajoittaa. Kyse on monopolista, jonka joutuminen markkinavoimien käsiin aiheuttaisi veden hinnan merkittävän nousun. Samalla toimintavarmuus ja varautuminen ovat vaarassa joutua retuperälle tuottojen maksimoinnin vuoksi. Esimerkiksi sähköyhtiöt ovat aika ajoin olleet kalastelemassa vesihuoltolaitosten omistuksia. Täällä Savossa Savon Voima Oy yritti tällaista noin 10 vuotta sitten, onneksi kiinnostusta ei kunnissa silloin ollut. Savon Voima Oy ilmoitti suoraan, että kun omistus siirtyy, veden hinta nousee 30 %.
Nykytilanteen mukaan yhtiö päättää, mutta meidän tapauksessa se on kunta.
Ei ole tarvetta puuttua lainsäädännöllä. Toisaalta keinottelu vedenhinnalla tulee estää, mutta suurempi kysymys on, kuinka turvata pientenlaitosten toiminta tulevaisuudessa.
Samaa mieltä
Vesihuoltolaitosten pääomistaja tulisi olla jatkossakin julkinen taho, mutta yksityisiä sijoittajia voisi hyväksyä vähemmistö osakkaaksi.
Mielestäni kuntien pitäisi omistaa vesihuoltolaitokset.
Kyllä. Lainsäädännöllä mielellään. Elämme sellaisia aikoja, että houkuttavia tarjouksia voidaan esittää. Lyhytnäköisesti esimerkiksi kriisikunnat voivat sitten myydä laitoksensa hyväuskoisuuttaan. Käy kuin sähköasioissa, jotka ovat karanneet käsistä täysin.
Ehdottomasti kieltää myymästä vesiyhtiöitä yksityisille/ Yrityksille .Nämä on suomen kansan kansallisomaisuutta. Sellaiset vesiyhtiöt jotka eivät osaa hoitaa talouttaan ja verkostojaan, pitää pakkolunastaa valtiolle.

VIRANOMAISET.!!. Ottakaa selvää miten on käynyt esim ranskassa..takaisin ovat joutuneet ostamaan vesiyhtiöt yksityisiltä, ja millä hinnalla.
Vesihuolto kuuluu julkisille tahoille, oli ne sttne kuntia tai isompi kuntakokónaisuuksia.
Kunnallisten vesilaitosten myymistä sijoittajille tulee rajoittaa. Pohjavesi on ilmainen hyödyke, josta ei suoriteta maanomistajalle korvausta, joten sen kaupallistaminen voittoa tavoitellen yksityiselle yritykselle on eettisesti kyseenalainen. Veden saanti on huoltovarmuuden varmistamiseksi taattava kaikille mahdollisimman edullisesti.
Omistusta ei pidä rajoittaa. Tulevaisuutta on pienten vesiyhtiöitten kunnallistaminen. Suurten kuntien vesilaitosten myyntiä en kannata.
Lainsäädännöllä olisi kiellettävä vesihuoltolaitosten omistuksen myynti
Pidän vesilaitosten omistuksen yksityistämistä huonona ajatuksena. Vesihuolto on välttämättömyyspalvelu, ja hyvin hoidettuna pitkäjänteistä, paljon pääomaa sitovaa toimintaa. Lähes aina vesihuolto on luonnollinen monopoli, joten en näe mitään hyväksyttävää perustetta sen myymiseen yksityiselle.
Aloita on tärkeä Kunnan tai jokin muu yhteiskunnallinen yhtiön pitäisi omistaa laitokset
Yksityistä omistusta olisi hyvä rajoittaa vähintäänkin niin, että määräysvalta säilyy julkisessa omistuksessa.
Kyllä - vesivarat ovat yksi tärkeimmistä huoltovarmuuden hyödykkeistä
yksityisiä ei pidä rajoittaa, kuntien eipä myydä vesihuoltolaitoksia
Kannatan aloitetta
-
Yksityistä omistusta pitää sekä rajoittaa että se tulee kieltää.
Vesihuollon taloudellinen toiminta voisi olla tehokkaanpaa yksityisomistuksessa.
kuntia pitäisi kieltää myymästä
nej
Kyllä
Pitäisi kieltää lainsäädännöllä yksityistäminen.
Vaikea asia. Tärkeää olisi, että kunnalla on aito vaikutusmahdollisuus yhtiöön, mutta jos on kyseessä osakeyhtiö niin sen suhteen ollaan aika heikoilla vesillä jos omistusta ryhdytään rajoittamaan lainsäädännön keinoin (vrt. omistusten ulkomaalaispykälien poisto vuosia sitten jne). Järkevää olisi ehkä lähestyä asiaa siten, että sellainen vesilaitos, jolle kunta on määritellyt toiminta-alueen, ja ko. laitokselle on myönnetty myös vedenottoluvan myötä hyödyntää vaikka jonkun harjun pohjavesivarjoja, voisi näiden lupien perusteella toimia vain vesihuoltolain mukaisesti ja paikallisesti - kustannusvastaavasti kohtuullista tuottoa tavoitellen.
Eli jotenkin noissa vedenoton perusluvista olisi hyvä määritellä varsinainen kaupallinen toiminta ulkopuolelle. Voisiko sitä saada rajattua esimerkiksi jotenkin liikevaihtoon suhteutettuna, esim. joku tietty %-osuus liikevaihdosta voisi tulla muusta vedenmyynnistä kuin perinteinen tukkuvesimyynti toiselle laitokselle tai myynti suoraan omille asiakkaille?
Jos laitos sitten haluaa harjoittaa kaupallista toimintaa, niin silloin asia pitäisi käsitellä ihan omana hakemuksenaan vedenottoluvan ulkopuolisena asiana? Ja tuo toiminta vesihuoltolain mukaisesti avoimesti eritellä perusvesibusinessistä. Tällöin uuden luvan käsittelyn yhteydessä tulee huomioida myös se, ettei kaupallinen toiminta vaikeuta kunnallista vedenjakelua kunnassa jne.
Kyllä
Yksityistämisen myötä hinnat ja voitontavoittelu nousisivat. Kyse on kansalaisten peruspalvelusta, joka pitäisi olla kaikkien saatavilla kohtuulliseen hintaan. Yhtiöittäminen järkevää, mutta yksityistäminen ei edellä mainituilla perusteilla.

Yksityistämistä ei tule kieltää, mutta tarvittaessa sitä voi rajoittaa, koska uskon että jatkossa vesihuolto (kunnat) tulevat tarvitsemaan myös yksityistä rahaa pitääkseen vesihuollon toimintakunnossa ja vastatakseen kasvavaan korvausinvestointimäärään. On asiakkaan edun mukaista, että toimitusvarmuus ja laatu vesihuollossa ei jatkossa romahda, mielestäni tämä jää useasti huomiotta.

10. Muita kommentteja tai palautetta asiaan liittyen ?

Vastaaajien määrä: 13

Vastaukset
Tärkeä asia! Vesihuolto tulee pitää yhteiskunnan omistuksessa, jotta veden hinta pysyy kohtuullisena eikä vedestä tule markkinavoimien kiertokapulaa. Kyse on monopolista, jonka toiminta koskettaa jokaista suomalaista.
Kuntien halu realisoida omistuksiaan vesihuoltolaitoksissa todennäköisesti kasvaa, kun sote-uudistuksen jälkeen kuntien taloudellinen liikkumavara pienenee. Siksi tällä uudistuksella on jo hieman kiire. Vaikka kunnat ovat asukaitaan= kuntalaisiaan varten, ne ovat enenevässä määrin halukkaita vesihuoltolaitosten omistuksen myyntiin pikavoiton toivossa. Vesihuoltolaitoksen monopolin myyminen yksityiselle, voiton maksimointiin tarkoitetulle taholle on mitä suurimmassa määrin isku vasten kuntalaisten kasvoja. Vesi on jokaisen välttämättömyyshyödyke. Sen kallistuminen ja toimitusvarmuuden heikkeneminen kosketta liki kaikkia kuntalaisia. Tämä on estettävä.
Lakiin tulisi kirjata, että kunnalliset vesihuoltolaitokset tulee toimia joko liikelaitoksena tai osakeyhtiönä, jotta vesihuoltolaitoksilla on mahdollisuus hoitaa tehtäviään asiaan kuluvalle tavalla. Taseyksikön toimintaa haittaa liiallinen byrokratia.
Tuloutukseen tulee määritellä tuloutuksen maksimitaso ja laissa pitää määritellä, miten tuloutus lasketaan. Nyt osalla kuntia on erilaisia lisämaksuja kuten putkien sijoittamismaksuja/haittamaksuja ja lainan takuumaksuja, joilla nostetaan tuloutustasoa.
Olen tehnyt vesihuollon töitä 30 v ja ollut mukana myös Suomen Vesilaitosyhdistyksessä. Katsantoni on siis aika laaja tähän asiaan liittyen.
Koikkalan vesihuolto oy on hyvin pieni vesilaitos. Noin 60 kiinteistöä. Vettä kulii n. 13-14 m3/vrk. Käytännön kokemuksesta sanoisin, että laitos on liian pieni. Pienet laitokset kannattaisi liittää isompiin.
Osuuskunta olisi osakeyhtiötä helpompi hallinnoida vedenjakelua
Puhdas vesi kansalaisille on tärkeä ja turvattava sekä vesiosakeyhtiöitten että kuntien toimesta.
Vesilaitosten ongelma ei ole yksityisomistuksen puuttuminen, vaan heikko omistajapolitiikka. Omistajan pitäisi (nimettyjen edustajiensa välityksellä) perehtyä kunnolla vesihuollon toimintaan ja valvoa/ohjata toimivaa vesilaitosjohtoa paljon nykyistä paremmin. Myös julkinen omistaja voi toimia näin ja julkisomistuksen ansiosta strategisella ja operatiivisella ohjauksella voidaan tähdätä yhteiskunnan ja ihmisten parhaaseen ja taloudenpidon läpinäkyvyyteen - eikä yksityisomistajan voiton lyhytjänteiseen maksimointiin esim. vesihuollon laadun tai toimintavarmuuden kustannuksella.
Asiakasvesilaitokset tukkuvesilaitoksen omistajina on ollut hyvä asia! Kunta on hyvä olla mukana, mutta tarpeeksi pienellä osuudella niin eivät ole vailla rahaa. Lainsäädännöllä pitäisi varmistaa, että kunta ei voi käyttää vesilaitoksen tulosta muihin tarkoituksiin kuin laitoksen saneeraamiseen.
Olemme valmiit myymään yhtiön
Yksityinen omistaja voi olla hyvä renki, mutta huono isäntä. Vesihuolto on huoltovarmuuskriittinen ala, eikä siinä voi etsiä lyhytjäntteisesti taloudellisia voittoja.
Oma asiansa on sitten nämä kunnat/kaupungit, jotka vuodesta toiseen tulouttavat itselleen vesilaitoksilta pääomakorvausta tms. isoja määriä - ja pitää osin sen avulla veroprosenttia alempana. Tämä on piiloverotusta ja kohdistuu kuluttajiin epätasa-arvoisesti kulutusmäärien suhteen. Tämä pitäisi saada kiellettyä. Jos kunta/kaupunki haluaa tuloja omaan kassansa vesilaitokselta, tulisi sen yhtiöittää vesilaitos ja nostaa tuloa sieltä sitten osingon muodossa. Näin osinkoa voidaan maksaa lain mukaisesti esim. tilanteessa, missä sen maksaminen ei mm. vaaranna yhtiön maksuvalmiutta tms. On jokseenkin outoa, että naapurikaupungin vesilaitos nostaa taksoja saneerausten takia hurjaa vauhtia ja nostaa uutta lainaa - ja samanaikaisesti

kaupunki "tulouttaa" itselleen miljoonatasolla vesilaitoksen tuottoa. Tuolla rahalla tekisi jo vuodessa aika paljon.

Kyseessä ei ole oma erillinen yhtiö, joten kysely soveltuu huonosti tässä tapauksessa.